

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 4. Platonis in Hippiã maiore emendatus locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

ἀμύσους, vt negent, satis lepidè dici posse Noctem siderum matrem: ideoque ad illam vulgatam scripturam defendendam inepta quædam de Martis fide cominiscantur: visum est testari, primùm in libro veteri qui penes me est, *Marris*, non *Martis*, legi: deinde etiam locutum Euripidem; ac Noctem siderum nutricem vocasse. ita enim apud eum Electra loquitur:

Ω νύξ μέλαινα, χρυσέων ἀστρον τροφέ. id est;

Nox aureorum furua nutrix siderum.

sed & alia, quæ idem confirmarent, afferre quamlibet multa possem: nisi hoc satis superque fore arbitraretur.

Virgilij versus, in quo Ciceronem imitatus videri potest.

CAPVT III.

MULTA sumpsisse Virgilium non à poëtis modo, qui ante ipsum fuerant, verum etiam ab illis qui soluta oratione scripserant, notum est. quare facile crediderim, versum illum è secundo *Æneidos*,

Quaquam animus meminisse horret, luctuq; refugit, è Cicerone imitatum esse. ita enim ille Oratione xxxviii in Antonium scripserat: *Refugit animus P. C. eaq; imitatur dicere, qua L. Antonius in Parmensium liberis coniugibus effecerit.*

Platonis in Hippiã maiore emendatus locus.

CAPVT IIIII.

APUD Platonem in Hippiã maiore, cum Socrates ille de cuius nomine dialogo impositum nomen est, ter iam τὸ γὰρ definire conatus esset; neque tamen attulisset quicquam, quod non Socrates falsum & absurdum esse docuisset: ita denique loquens indicitur. ponam autem verba Platonis, ita vt vulgò leguntur: deinde Marfilij interpretationem subtexantur.

tum demum, quia ea deprauata esse existimo, ostendam, quomodo corrigenda, quoque modo interpretanda videantur. Platonis igitur hæc sunt: *Ιπ.* Εγώ σοι ἐρῶ. Ζητεῖν γὰρ μοι δοκεῖς, τοιοῦτόν τι τὸ καλὸν ἀποκρινάσθαι, ὃ μὴ ἔστω αἰσχρὸν μηδαμῶς μηδενὶ φανεῖν. *Σω.* Πάνυ μὲν οὐκ ᾧ Ἰππία, καὶ καλῶς γε νῦν ἕσπελα μιλῶναις. *Ἰπ.* Ἄκουε δὴ, πρὸς γὰρ τόσῳ ἴδι ἐάν τις ἔχη ὃ, τι ἀντίειπῆ, φάναι ἐμὲ μὴ ὅπῃν ἐπαινεῖν. λέγει δὴ ὡς τάχιστα πρὸς θεῶν. quæ Marfilius ita interpretatur. *Hip.* Dicam equidem. requirere nanque mihi videris tale quiddam pulchrum respondere, quod nunquam alicui turpe videri queat. *Soc.* Omnino ὁ Hippias, rectè nunc accipis. audi modò, & vide si quis contra hoc obiicere possit, dicereq. nihil me laudare posse. dic per deos citò. Ego verò primum malè distictam esse personis orationem existimo; deinde, non ἐπαινεῖν, sed ἐπαίην lego. describam autem eam tantum partem, in qua vitium inesse arbitror. *Σω.* Πάνυ μὲν οὐκ ᾧ Ἰππία, καὶ καλῶς γε νῦν ἕσπελα μιλῶναις. *Ἰπ.* Ἄκουε δὴ, πρὸς γὰρ τόσῳ ἴδι, ἐάν τις ἔχη ὃ, τι ἀντίειπῆ, φάναι ἐμὲ μὴ ὅπῃν ἐπαινεῖν. *Σω.* λέγει δὴ ὡς τάχιστα πρὸς θεῶν. Iam totum locum hoc modo interpretor. *Hip.* Ego dicam tibi. videris enim mihi querere, quomodo tale aliquid pulchrum esse respondeas, quod nullo vnquam modo cuiquam turpe esse videatur. *So.* Planè ὁ Hippias, rectè tu quidem nunc putas. *Hip.* Ausculta igitur, aduersus id enim, quod nunc afferam, siquis quod dicere possit habeat, scito me fallurum, nullius me omnino rei narum atque intelligentem esse. Hanc ego interpretationem veriolem puto. cùm autem & Platonis auctoritas tanta sit; & Marfilij conuersio meritò ab omnibus magni fiat: non malè mihi operam nauare videor, cùm, quæ minus bene ab eo reddita putem, indico. neque verò id facio, quòd de ipso parum magnificè

Maretti
Lectio
LII
25

sentiam. potius ex eo intelligi volo, cum à me in bonorum & eruditorum interpretum numero haberi nam ni ita esset, nunquam sanè ipsum tanti facerem quid bene aut malè vertisset.

Emendatus locus è Ciceronis agrariis.

CAPVT X.

CICERONIS in Rullum hæc verba sunt, ubi eum cum Cn. Domitio comparat: *Ille, quod de populo nullo modo poterat, tamen quodammodo dedit; hoc quod adimi nullo pacto poterat potestate, quadam ratione eripere conatur.* quæ si emendatè leguntur, necesse est ibi Cicero dixerit, potestate, id quod alibi, pro potestate, aut, per potestatem, dicere consuevit. Sed ego quidem eam scripturam vitium in se continere arbitror: neque admodum dubito, quin ita legendum sit. *Hic, quod adimi nullo pacto poterat, potestate, quadam ratione eripere conatur.* Nondum tamen mihi contigit quemquam veterem librum videre, qui coniecturam meam confirmaret. sed faciè in eo labi potuisse liberos, nemo, ut opinor, non videt.

Plautinae Stichi principium emendatum, & distinctum.

CAPVT VI.

CUM multa mihi impedimento sint, ne possim Plautum à me emendatum tam citò, quàm speraueram, edere; constitui interea inspergere libris me non nullos eius poëtæ locos, eosque quomodo legendos arbitrer, exponere: ut & aliquem gustum dem nominatus mei, & iuxta præceptum Hesiodi, *συνεργῶν ἢ γὰρ κατὰ μέν* paulatim totum opus absolvam. neque verò me pigebit, Apellis exemplo, si quis quid inuenit, in quo peccasse videar, errorem corrigere. & quod